

Uvod

Sukob interesa je postalo ključno pitanje u javnoj raspravi u svijetu u posljednjih nekoliko godina, naročito kada je u pitanju javni sektor. Razbijanje barijera između javnog i privatnog sektora - kroz privatizaciju usluga, javnog / privatnog partnerstva i razmjene osoblja - stvorilo je sive zone i mogućnosti za korupciju. Na primjer, sukobi između pojedinačnih privatnih interesa javnih službenika i javne dužnosti množe se zbog sve zastupljenijeg ugovaranja iz države sa privatnim sektorom.

Ako nisu identifikovane i uklonjene na odgovarajući način, sive zone mogu pružiti mogućnosti javnim zvaničnicima da iskoriste svoje javne pozicije radi lične koristi. Opšte je prihvaćeno slučajevi sukoba interesa po kojima nije adekvatno postupljeno mogu dovesti, i veoma često dovode do korupcije. Ovo je veoma lako objasniti – ukoliko dozvolite pojedincima da ostvare dobit, a ukoliko zna da neće trpjeti nikakve posljedice, većina ljudi će tu priliku i iskoristiti.

S obzirom na sve veći broj transakcija između javnog i privatnog sektora, i finansijske interese koji su uključeni, neregulisan sukob interese može nanijeti teške troškove i posljedice po ekonomiju države. Sukob interesa, prije svega može posebno narušiti tržišnu konkurenciju i raspodjelu javnih sredstava, protračiti državni novac i pokrenuti skandale koji slabe povjerenje građana u javne institucije.

Već godinama postoji svijest o opasnosti ličnih uticaja na donošenje odluka javnih zvaničnika. Međutim, u prošlosti je rješavanje ovog pitanja usmjeravano na tradicionalne izvore uticaja, kao što su pokloni ili gostoprimstvo koji se nude javnim službenicima ili uticaj ličnih i porodičnih veza. Povećana saradnja s privatnim sektorom u posljednjih nekoliko godina je učinila cijeli problem složenijim, umnožavanjem mogućnosti sukoba interesa.